

motivere sit Forslag om, at alt det tjenstdygtige Mandskab, som i Genhold til Værnepligtsloven staaer for Udskrivning ved Landsfessionerne for Aaret 1852, skulde udskrives til Armeens Linie, saaledes, at det skulde staae til Krigsministeren at lade det indkalde og indøve, for dermed at afløse det ældre Mandskab, som er under Vaaben. Det er vel saa, at ved de tvende sidste Udskrivningslove for Aarene 1850 og 1851 blev alt det tjenstdygtige Mandskab bestemt til Udskrivning; men dette var under ganske særegne Forhold, under Forhold, som nu ikke længere finde Sted. Hvad skulde da nu motivere, under de forandrede Forhold, at fastholde en saadan Foranstaltning, der er saa afvigende fra den gjældende almindelige Værnepligtslov? Her siger man, at det er magtpaaliggende at faae denne Skattebyrde, om man saa vil falde den, ligeligen fordeelt; af jo større Betydning Forskjellen er mellem de Værnepligtiges Lov, som udskrives, og deres, som ikke udskrives, desto misligere skal det være at bibeholde et System, der gaar ud paa, at Løddet kun falder paa en Deel af Udskrivningsmassen, desto uønskeligere er det, saavidt muligt, at indkalde det hele tjenstdygtige Mandskab. Man bør, siger Udvalget, saameget hellere gjøre dette, som man derved undgaaer at afbryde den ved Krigsforholdene fremtvungne gode Skik, at den hele tjenstdygtige Masse fra ethvert Udskrivningsaar vaabenøves, og der føies til, at man herved letter Overgangen til at ordne Armeens Tilgang paa en bredere Grundvold end hidtil, et Formaal, hvortil det formeentligen maa forudsættes, at der vil stræbes hen ved den nye Armeeargani-sation, ligesom man endelig ogsaa har antydet, at derved tillige skulde opnaaes, at det ældre Mandskab i samtlige Afdelinger kunde blive afløst. Hvad nu den Grund angaaer, som man har villet hidlede derfra, at den med Værnepligten forbundne Byrde skulde ligeligen fordeles mellem alle Bedkommende, saa kunde dette paa en vis Maade lade sig høre, saafremt man turde gaae ud fra den Forudsætning, at det overflødige Mandskab, circa 4000 Mand, hvorom her er Spørgsmaal, virkeligen kunde ventes indkaldt og vaabenøvet; men det forekommer mig dog, at Thinget, efter de Op-

lysninger, den høitærede Krigsminister har meddeelt, ikke ret vel kan gaae ud fra denne Forudsætning. Det er godt nok, at man paa den anden Side forstikker os, at der er Kræfter nok til at bestride en saadan Vaabenøvelse, og at dertil ikke vil udkræves betydelige pecuniære Offere. Men naar vi have den høieste militære Autoritets Udtalelse for, at det vilde koste overordentlig store Summer, og at der mangler tilstrækkelige Kræfter til at giennemføre det paa en fyldestgjørende Maade, saa maade vi dog nok antage, at der kun er liden Udsigt til, at en saadan Foranstaltning virkeligen vil blive iværksat. Og naar nu Indkaldelsen og Vaabenøvelsen af de omtalte 4000 Mand ikke finder Sted, hvad bliver der da af den Ligeliggjørelse, som med Hensyn til Værnepligtsbyrden skulde opnaaes ved, at alt det tjenstdygtige Mandskab blev udskrevet, og som skulde være en Hovedgrund til at gaae ind paa Udvalgets Forslag? saa blev jo dog ikke hele Massen af det tjenstdygtige Mandskab indkaldt; saa blev dog alligevel den Uligghed tilbage, som man anker over, kun med den Forskjel, at, istedetfor at Uliggheden ellers begrænsedes ved selve Loven, overlodes nu Antallet af det Mandskab, der skulde indkaldes, til Krigsministeriets Bestemmelse, en Naadighed, som jeg betvivler at Ministeriet kunde ønske at beståde, uden at det var nødvendigt, og som det forekommer mig, at Thinget, med al Agtelse for det ærede Krigsministerium, dog kunde have nogen Betænkelighed ved at indrømme; men i ethvert Tilfælde blev Uligghed tilbage, og stilledes paa et i constitutionel Henseende mindre heldigt Standpunkt. Hvorledes det herefter har sig med den anden, til Rubesfaling for Udvalgets Forslag paaberaabte Grund, at det skulde være vigtigt ikke at afbryde den ved Krigsforholdene fremtvungne Skik, at den hele tjenstdygtige Masse fra hvert Udskrivningsaar blev vaabenøvet, falder i Dinene; dette skeete dog efter al Rimelighed ikke i det kommende Udskrivningsaar. Udvalget synes ogsaa i sin Motivering selv at forudsætte, at en Deel af Mandskabet ikke vilde blive vaabenøvet. Og Udvalget vil derhos, at alt det tjenstdygtige Mandskab, ogsaa den Deel af samme, som ikke af Krigs-